

Atelier Hauman: individualisme op maat sinds 1912

Atelier Hauman, dat al vier generaties bestaat, is in oorsprong een familiezaak van kleermakers. Eigenlijk gaat de zaak al terug op tien generaties kleermakers van vader op zoon, maar de huidige zaak bevindt zich al vier generaties op dezelfde plaats in Temse.

ATELIER
HAUMAN
/ INDIVIDUALISME OP MAAT

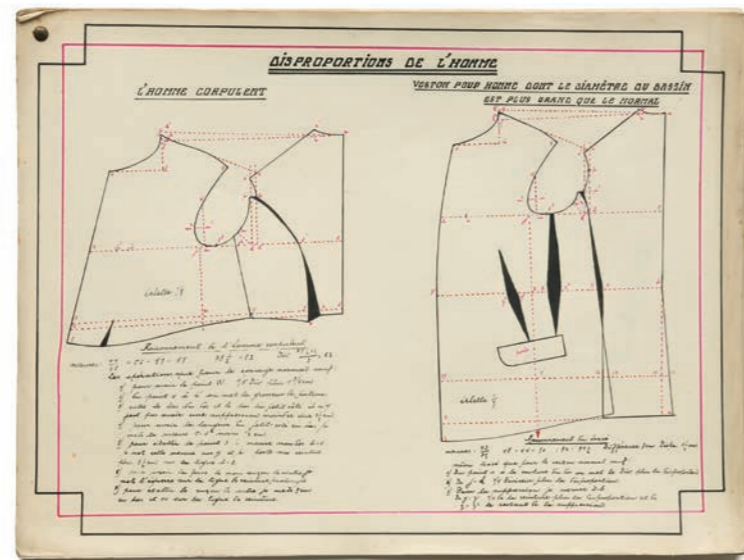
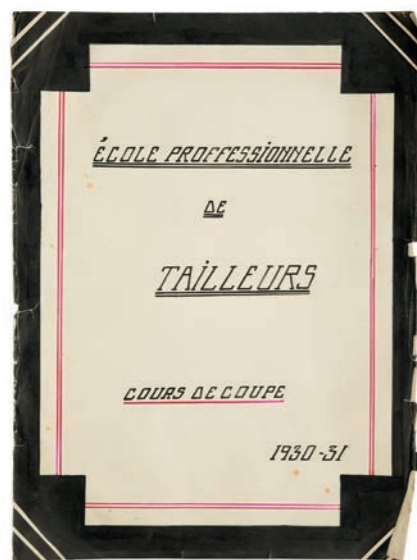
In de namen van de eigenaars zit ook traditie: Hubert Hauman (1890-1973, stichter) wordt opgevolgd door Remi Hauman (1913-1997, zoon), die opnieuw opgevolgd wordt door Hubert Hauman (°1945, kleinzoon), die ten slotte opnieuw Remi Hauman (°1973, achterkleinzoon) als opvolger heeft. De traditie van het kleermakersberoep binnen de familie Hauman bestaat al meer dan honderd jaar, en eigenlijk zelfs driehonderd jaar: de eerste Hauman die officieel als kleermaker beschreven wordt is Carolus Hauman, geboren in 1662, en zo gaat het in een rechte lijn van vader op zoon tot vandaag.

Hubert Hauman die zich in Temse vestigt, is dus de zoon van een kleermaker en begint, naast zijn activiteiten als barbier, in 1912 een eigen winkel met kleermakerij en een stand op regionale markten. Zijn zoon Remi studeert in 1931 als meester-kleermaker af aan de befaamde school Arts et Métier aan de slachthuislaan in Brussel. Hij behaalt er zelfs een eerste plaats. Hubert maakt van de zaak na de Tweede Wereldoorlog

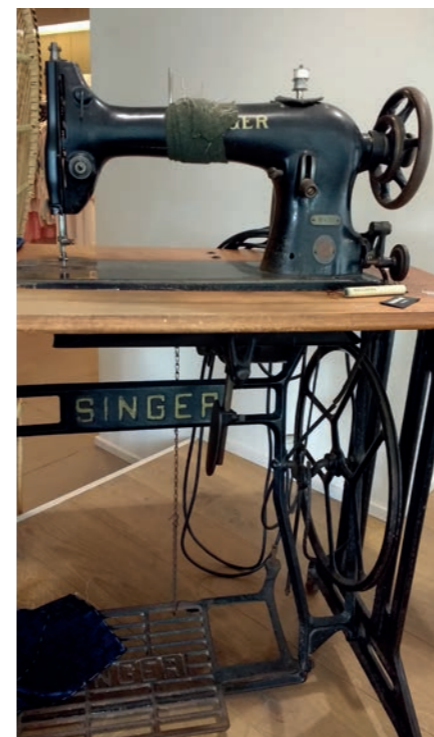
een echt maatwerkatelier met vier extra kleermakers en enkele naaisters. Ze vervaardigen er kostuums, broeken en ruit- en ceremoniekledij. Het atelier is door en door traditioneel: de kleermakers werken er in kleermakerszit op hoge tafels onder felle lampen.

Wegens de grote vraag naar maatwerk sluiten Hubert en Remi Hauman zich in de jaren vijftig aan bij het bekende atelier Tailleurs Réunis in Sint-Jans-Molenbeek. Dit atelier wordt eind jaren zestig wegens zijn hoge standaard overgenomen door Scabal voor hun eigen maatwerk. Hauman werkt na die overname verder met de bekende maatwerkateliers in Binche, vooral Gigounon-Dessart en L'escalier.

Dit traditionele systeem van de Belgische ateliers in Binche is vandaag de norm van maatwerk geworden. In essentie maakt men nieuwe patronen door sjablonen aan te passen ('made-to-measure'). In de praktijk verschilt dit weinig met maatwerk dat van het lichaam vertrekt ('bespoke'), want men gebruikt dezelfde technieken om fouten in het postuur op te lossen. Een van

Cover en tekeningen uit een coupeboek met patronen van Remi Hauman, 1931.

Een oude Singer-naaimachine van het type 31K32, ontworpen voor professionele kleermakers, momenteel opgesteld in de verkoopruimte voor maatpakken van Atelier Hauman.

de voordelen is dat de klant vooraf een beter zicht krijgt op het resultaat.

In de jaren zeventig eindigt het tijdperk van maatwerk als massaproduct. L'escalier, een van de belangrijkste ateliers in Binche, wordt omwille van hun kennis opgekocht door de Duitse firma Wilvorst. Vandaag staat hun atelier aan de top van het Europese maatwerk. Na de overname heeft Atelier Hauman zijn samenwerking verdergezet met Wilvorst om maatpakken op Europees niveau te blijven leveren. In het eigen atelier in Temse werken twee kleermakers, samen met Hubert en Remi Hauman die meet- en patroonwerk doen.

Stoffen zijn misschien wel het belangrijkste aspect van maatwerk, meer nog dan de perfectie van de pasvorm. Stichter Hubert Hauman haalde zijn stofrollen bij lokale Belgische wevers zoals Van Damme uit Eeklo en bij de plaatselijke weverijen van de toenmalige textielsteden Ronse en Verviers. Wijlen Remi Hauman kocht aan bij de bekende Belgische groothandels van toen: Scabal, Logans en Lana. Deze huizen verkopen stoffenbundels van bekende wevers. Tegenwoordig werkt Atelier Hauman enkel met de beste Britse wevers zoals Holland & Sherry uit London, wegens hun uitzonderlijke verscheidenheid aan kleuren en motieven. Deze luxe stoffen betasten met de toppen van je vingers bij een familie die al generaties lang dezelfde passie en expertise deelt, maakt deel uit van de unieke ervaring van echt maatwerk.

OBJECT IN DE KIJKER

Paspop met handgemaakt communievestje

Het ceremoniële jongensvestje van de paspop werd gemaakt voor een eerste communie in 1951. Het is volledig met de hand genaaid en niet semiautomatisch met een stikmachine afgewerkt. De knopen zijn louter decoratief. De puntrevers zijn afgewerkt met zwart leder. Het popje dateert van het interbellum en dient om kinderversten op af te werken. Het was oorspronkelijk met zwarte (maar nu verkleurde) voering bezet, een procedé dat steeds door de kleermaker zelf werd gedaan. Het popje is gefotografeerd zoals het ooit teruggevonden is, zonder opsmuk.

